

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 22-1729-000335 от 16.08.2022г. на Началник РУ към ОД на МВР – гр. Шумен, с което на М.Е.М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** са наложени административни наказания “глоба” в размер на 200 /двеста/ лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 /шест/ месеца на основание чл.175, ал.3, предл.първо от ЗДв.П за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДв.П. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление в частта по пункт 1 като несправедливо и незаконосъобразно, както поради наличие на съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правата му в административното производство, така и поради несъобразяване с материалния закон. В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован се не явява лично. Явява се упълномощен процесуален представител, който изцяло поддържа жалбата в частта по т.1 от наказателното постановление.

Въззиваемата страна редовно призована изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата, като моли наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло и съдът присъди юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във връзка с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.07.2022г. около обяд, свидетелите Р.И.Р. и Ц.Г.К. – служители в РУ при ОД МВР Шумен изпълнявайки служебните си задължения се намирали в кв. Мътница, на гр. Шумен. Около 12,45 часа, двамата свидетели видели товарен автомобил, който навлязъл към кв. Мътница с остър десен завой, навлизайки в лентата за насрещно движение по ул. Проф. Иван Иванов. Свидетелите последвали товарния автомобил и когато се изравнили с него, свид. Р.Р. показал стоп-палка на водача му, който преустановил движението си в центъра на квартала. Двамата свидетели констатирали, че водача на товарен автомобил „Форд Транзит“ с рег. № Н66 57КА бил без поставен предпазен колан. От документите на водача констатирали, че това бил жалбоподателя М.Е.М.. Свидетелите констатирали, че няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобил „Форд Транзит“. При извършената проверка чрез ОДЧ, свидетелите Р. и К. констатирали, че автомобила бил със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.10 от ЗДв.П от 31.05.2022г. За констатираните две административни нарушения свид. Р.Р. съставил Акт за установяване на административно нарушение серия АД, бл. № 087203/18.07.2022г. в присъствие на жалбоподателя, като посочил, че с описаните деяния е нарушил разпоредбата на: 1. чл.140, ал.1 от ЗДв.П и чл.137а, ал.1 от ЗДв.П. АУАН бил подписан от жалбоподателя без възражения. Впоследствие не се е възползвал от законното си право и не е депозирал допълнителни писмени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. След съставяне на акта, с Докладна записка до Началника на РУ – Шумен, преписката е била изпратена за проверка по чл.10 във връзка с чл.9 от ЗМВР с оглед данни за престъпление по чл.345, ал.2 от НК. С Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 10.08.2022г. било отказано образуването на наказателно производство. Въз основа на АУАН серия АД, бл. № 087203/18.07.2022г. и съобразявайки материалите в преписката било издадено наказателно постановление № 22-1729-000335 от 16.08.2022г. на Началник РУ към ОД МВР – гр. Шумен, с което на М.Е.М., с ЕГН *****, с адрес: ***** са наложени административни наказания по пункт 1 “глоба” в размер на 200 /двеста/ лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 /шест/ месец на основание чл.175, ал.3, предл.първо от ЗДв.П

за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДв.П.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на свидетеля Р.И.Р. - актосъставител, свидетеля Ц.Г.К. – свидетел при съставяне на АУАН, както и от присъединените на основание чл.283 от НПК, писмени доказателства.

При преценка на събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелите Р.Р. и Ц. К.. Същите са непротиворечиви, последователни и кореспондират и се подкрепят от останалия събран по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1, изречение първо от ЗДв.П по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Съгласно чл.143, ал.10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането. Цитираната норма от КЗ сочи, че компетентните органи по чл.547, ал.1 от КЗ предприемат мерки за спиране от движение на моторните превозни средства и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал.10 от кодекса не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите", Гаранционният фонд уведомява органа по ал.1, т.1 да прекрати регистрацията на моторното превозно средство, което е било направено в настоящия казус.

Не се спори между страните по делото, че към момента на констатиране на нарушението автомобилът е бил управляван именно от жалбоподателя М.Е.М., поради което се налага извода, че управлявайки автомобил със служебно прекратена регистрация /т.е. без регистрация/ същият е осъществил от обективна страна състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДв.П.

Съгласно правната теория, вината има две основни форми– умисъл и непредпазливост. Непредпазливостта също има две форми– небрежност и самонадеяност, като при първата форма, деецът не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоправния резултат, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди. По силата на чл.7, ал.1 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Алинея 2 на същия член предвижда, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В случая такова изключение не е предвидено в ЗДв.П, поради което и при наличието на извършено непредпазливо деяние– нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДв.П, водачът следва да носи административно наказателната отговорност по чл.175, ал.3 пр.1 от ЗДв.П. В конкретния случай, като ползвател и водач на процесния автомобил, жалбоподателят е носител на задължението за сключване на договор за застраховка "Гражданска отговорност". Като водач на МПС е длъжен да познава законовите последици от неизпълнение на това задължение, поради което като не е изпълнил посочените по-горе задължения, е проявил небрежност, а това обосновава и вината му за посоченото в акта за установяване на административно нарушение и в издаденото наказателно постановление нарушение. Независимо от липсата на доказателства деецът да е бил уведомен за служебно прекратената регистрация на автомобила, последният е знаел, че по отношение на този автомобил няма сключена застраховка, респективно, че следва прекратяване на регистрацията след изтичане на съответните законови срокове,

следователно, въпреки, че не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоправните последици от деянието, е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. В тази връзка съдът не споделя твърдението на жалбоподателя, изложено в жалбата, че нито той, нито собственика на автомобила са били уведомени за служебно прекратената регистрация на автомобила и не са знаели за нея.

Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.10 от ЗДв.П служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от КЗ, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратената регистрация на пътното превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл.574, ал.6 от КЗ или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В този смисъл, узнаването за прекратяването на регистрацията на моторното превозно средство от собственика му не представлява елемент от фактическия състав по прекратяването на регистрацията на същото.

Съдът при преценка на обжалваното наказателно постановление намира, че същото е ясно, обосновано и доказано, като не са налице сочените от страна на жалбоподателя пороци. Видно от приложените писмени доказателства, НП е издадено въз основа на АУАН серия АД, бл. № 087203/18.07.2022г. и след получаване на Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 10.08.2022г. в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

С оглед на изложеното съдът намира, че наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението, като такова по чл.140, ал.1 от ЗДв.П, като правилно е издирил и приложил и съответната за това нарушение санкционна норма, предвиждаща наказание за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред. Съдът намира, че наказващият орган правилно е индивидуализирал и наказанията, като е наложил на жалбоподателя предвидените в разпоредбата на чл.175, ал.3, предл. първо от ЗДвП санкции в техния минимален размер, а именно „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Правилно е било преценено, че с оглед характера на нарушението в настоящия случай нормата на чл.28 от ЗАНН не може да бъде приложена. Нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, поради което и същото не може да бъде квалифицирано като “маловажен случай” по смисъла вложен в разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Освен това разпоредбата на чл.189з от ЗДв.П /Нов – ДВ, бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г./ изключва приложението на чл.28 и чл.58 г от ЗАНН за нарушения по ЗДв.П. Съобразявайки това, съдът счита, че деянието не може да бъде квалифицирано, като маловажен случай на административно нарушение.

Съдът при преценка на обжалваното наказателно постановление намира, че същото е ясно, обосновано и доказано, като не са налице сочените от страна на жалбоподателя пороци.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на процесуалния представител на административнонаказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази, че съгласно разпоредбата на чл.63д от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноски следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разноските разпоредбата на чл.63д, ал.5 от ЗАНН предвижда, че в полза на

юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /както е в случая за ОД на МВР - гр. Шумен/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Доколкото не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, то съгласно разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административнонаказващия орган - ОД МВР гр. Шумен по делото, в размер на 80 /осемдесет/ лева. Сумата следва да се присъди в тежест на жалбоподателя и да се заплати от последния по сметка на ОД МВР гр. Шумен.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН, съдът